

ע"פ 1098/20 - ענבל אור, אור סיטי נדל"ן מקבוצת ענבל אור, מרום סיטי בע"מ, גריני סיטי בע"מ, אור בקונגרס בע"מ, מציצים נדל"ן בע"מ נגד מדינת ישראל, דרור גלעדי

בית המשפט העליון

ע"פ 1098/20

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המעוררות:

1. ענבל אור
2. אור סיטי נדל"ן מקבוצת ענבל אור
3. מרום סיטי בע"מ
4. גריני סיטי בע"מ
5. אור בקונגרס בע"מ
6. מציצים נדל"ן בע"מ

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. דרור גלעדי

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב מיום
10.2.2020 בת"פ 10115-09-19 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ד' אמיר

בשם המעוררות 6-1: ענבל אור

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ד' אמיר) מיום 28.1.2020 בת"פ
10115-09-19 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינה של המעוררת.

עמוד 1

1. נגד המערערת ואחרים הוגש בחודש ספטמבר 2019 כתב אישום המייחס לה עבירות מס ועבירות נוספות במהלך פעילותה בשוק הנדל"ן והמגורים בישראל. כתב האישום הוגש, בין היתר, גם נגד חברות שהיו במועדים הרלוונטיים בשליטת המערערת (להלן: החברות הנאשמות). בהליך התקיים דיון ביום 10.11.2019 אליו הגיעה המערערת כשהיא מלווה בעורך דין, אולם היא הודיעה כי היא מבקשת לייצג את עצמה. עוד ציינה המערערת כי היא מבקשת מבית המשפט ליתן צווים לגילוי מסמכים מסוימים המצויים לטענתה בידי רשות המסים. המשיבה מצידה ציינה כי בכוונתה לבקש להטיל על המערערת עונש מאסר בפועל ככל שתורשע, וכי כל חומר החקירה בהליך עומד לעיונה של המערערת. עוד הוסף כי המסמכים המבוקשים על ידי המערערת אינם חלק מחומר החקירה בהליך. על רקע זה, החליט בית המשפט לדחות את הדיון ליום 1.1.2020. בהחלטתו עמד בית המשפט על כך שבמהלך הדיון הוסבר למערערת שעמדת המשיבה מחייבת כי היא תהיה מיוצגת, וכי ייצוג על ידי עורך דין עשוי להועיל לה. בית המשפט הוסיף וציין בהחלטתו כי המערערת ביקשה שהות על מנת לבחון את סוגיית ייצוגה. עוד צוין כי המערערת טרם עיינה ברשימת חומרי החקירה ואף לא בחומרי החקירה עצמם. בית המשפט הטעים כי הוא הבהיר למערערת שעליה לעיין תחילה בחומרי החקירה ורק לאחר מכן תוכל להחליט אם ברצונה להגיש בקשה לקבלת חומרים נוספים. בהמשך לכך, לאחר שהמערערת הגישה בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 הורה המותב ביום 10.12.2019 כי הבקשה תידון בפני מותב אחר.

2. ביום 31.12.2019 הודיעה המערערת כי היא החליטה לייצג את עצמה, ויומיים לאחר מכן, דקות לפני תחילת הדיון שנקבע ליום 1.1.2020 אשר נועד, בין היתר, לעסוק בשאלת הייצוג הגישה המערערת בקשה בת 176 עמודים לפסילת המותב ולהעברת ההליך לבית המשפט בירושלים. בעקבות כך, הדיון בהליך נדחה. המערערת טענה לפסילת המותב משלל סיבות ובהן: העובדה שלפני מינויה לשיפוט עבדה השופטת ד' אמירברשות המסים; העובדה שבן זוגה של השופטת, עו"ד שרון אמיר, הוא שותף בכיר במשרד עורכי הדין נשיץ, ברנדס, אמיר ושות' (להלן: המשרד ועו"ד אמיר) אשר מייצג לטענתה, בין היתר, בנקים שפעלו להשתלטות עוינת על עסקיה של המערערת; וכן העובדה שעו"ד אמיר היה קשור לטענת המערערת בייצוג שלה ושל חברות הקשורות אליה בעסקאות שונות בשנים 2008-2015. עוד העלתה המערערת טענות נגד החלטות דיוניות שונות של המותב בבקשות שהגישה וטענה כי דעתו של המותב "נעולה" נגדה.

3. ביום 28.1.2019 דחה, כאמור, המותב את הבקשה. זאת לאחר דיון שקיים לשמיעת טענות הצדדים. בית המשפט הדגיש כי די בעיתוי של הגשת הבקשה כדי להביא לדחייתה. זאת משום שהבקשה הוגשה בחלוף כארבעה חודשים לאחר שהתיק נותב לטיפולו של המותב, כחודשיים לאחר הדיון הראשון שהתקיים בו ובסמוך מאוד לדיון השני. הוטעם כי הנימוקים שהועלו בבקשת הפסלות הנוגעים לקיומו של עניין אישי, כביכול, של המותב היו קיימים למן היום הראשון לניהול ההליך, ולא הייתה כל מניעה להעלותם במועד מוקדם יותר.

4. בית המשפט דחה את הבקשה גם לגופם של דברים. השופטת ד' אמיר ציינה כי אמנם טרם מינויה לשיפוט שימשה כסגנית בכירה ליועץ המשפטי לרשות המסים (פלילי, מכס ומע"מ), עם זאת צוין כי לא ברור מטענות המערערת כיצד תפקיד זה פוסל אותה מלדון בעניינה של המערערת. עוד הבהירה השופטת כי לא טיפלה בעניינה של המערערת או של מי מהנאשמים האחרים בהליך, וכי חקירת ההליך הנדון החלה בשנת 2015 לאחר מינויה לשיפוט. ביחס לטענות הנוגעות לעו"ד אמיר, צוין כי הוא אכן שותף בכיר במשרד עורכי הדין, אך המערערת אינה לקוחה של המשרד, וכך גם החברות הנאשמות בהליך, המצויות בהליך חדלות פירעון מזה שנים. עוד נקבע כי לא עלה בידי המערערת להוכיח

שהייתה לקוחה של המשרד, וכל שהציגה היה ייפוי כוח שמסרה למשרד לצורך העברת כספים על רקע עסקת מקרקעין שבה מעורבים צדדים שלישיים. כמו כן, נקבע כי המערערת לא הצביעה על כל נגיעה למשרד גם באמצעות אחת החברות שהיו בשליטתה. כהמסמכים שהציגה מלמדים על מעורבותו של המשרד בעסקה כלשהי אשר אין לה כל נגיעה להליך דנן, ולחברה שאינה נאשמת בכתב האישום עם הנאשמת 5 בכתב האישום. נפסק כי בכל אלה אין כדי להקים עילת פסלות.

5. בית המשפט הוסיף כי גם אם המערערת הייתה מוכיחה כי היא הייתה לקוחה של המשרד לפני שנים רבות בעסקה כזו או אחרת, התוצאה הייתה דומה. זאת, משום ש"קיומן של נקודות השקה מעטות שהתפוגגו לפני שנים בין משרד עורכי הדין, שבו שותפים ועורכי דין שכירים רבים, לבין איזה מהחברות שבהן שלטה הנאשמת [המערערת], שאין כל טענה לקשר בינה לבין כתב האישום, אינו יכול ללמד על קיום אינטרס כספי וממשי בתוצאות ההליך כאן, לא של בן זוגי כשותף בכיר במשרד, ודאי לא שלי". באשר לטענות המערערת הנוגעות להחלטות דיוניות של המותב נפסק כי אין בהן כדי להעיד על חריצת דעה ועל גורלו של ההליך. בדומה, דחה בית המשפט את טענות המערערת לקיומו של משוא פנים כלפיה.

6. מכאן הערעור דנן, שבו שבה המערערת - המייצגת את עצמה - על טענותיה בבית המשפט קמא. הערעור, כמו בקשת הפסלות, מחזיק עשרות רבות של עמודים, שבהן מעלה המערערת שלל טענות שחלקן אינן רלוונטיות כלל לשאלת הפסלות. משכך, אתמקד אך בטענות הנוגעות לענייננו ואלו הן בתמציתי: נטען כי המשרד שבו עובד עו"ד אמיר "שימש את המערערת ואת קבוצת חברות המערערת לאורך שנים וסיפק עבור המערערת [...] את כל שירותי עריכת הדין בפעילות הנדל"ן באופן מקיף". המערערת הוסיפה כי מסוף שנת 2007 שימש המשרד כ"משרד הבית" של קבוצת החברות שהיו בשליטתה, "יצג אותה באופן אישי, חתם בשמה על הסכמים רבים וכן ייצג שותפים עסקיים רבים של המערערת, לרבות בנקים שחתרו תחתיה וביצעו- לטענתה -"השתלטות עוינת" על קבוצת החברות. באשר לשיהוי שנפל בהגשת הבקשה טענה המערערת כי זו הוגשה בסמוך למועד הראשון שבו נודע לה על תפקידו של עו"ד אמיר, וכי התיק עודנו מצוי בשלב ראשוני ולא ייגרם כל נזק מפסילת המותב. המערערת הוסיפה כי בשנת 2017 שינה המשרד את שמו מ"נשיץ, ברנדס ושות'" לשמו הנוכחי ("נשיץ, ברנדס, אמיר ושות'") ועל כן היא לא הייתה ערה לקשרים בין המותב ובין המשרד עד לאחרונה. המערערת מוסיפה ומעלה טענות באשר לאופן ניהול ההליך על ידי המותב ולהחלטות שניתנו על ידו וכן היא מבקשת כי ההליך יועבר לידון בבית משפט בירושלים.

7. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי למסקנה כי דינו להידחות. כאמור, המערערת מעלה שלל טענות המתפרסות על פני עמודים רבים אשר אין להן נגיעה כלשהי לשאלת הפסלות ומשכך, אין מקומן בערעור דנן. במוקד הטענות הנוגעות לסוגיית הפסלות עומדות הטענות הנוגעות לעו"ד אמירבן זוגה של השופטת, השותף במשרד עורכי-הדין אשר לטענת המערערת טיפל בפעילותה העיסוקית.

סעיף 77א(1)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כי שופט לא ישב בדין מקום שבו: "יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוחו". כפי שנפסק מבחן הקרבה הממשית הוא מבחן נסיבתי ויש לבחון כל מקרה לגופו ולבדוק אם נוכח התשתית

העובדתית הרלוונטית שהונחה בפני בית המשפט קיים חשש למשוא פנים (ע"א 8550/18 איפרגן נ' רן, פסקה 4 (27.12.2018)).

במקרה דנן איני סבורה כי עלה בידי המערערת להצביע על חשש ממשי למשוא פנים מן הטעמים שפירטה. מהנספחים שצורפו לערעור לא עולה כי המשרד שבו מועסק עו"ד אמיר ייצג את המערערת עצמה או את החברות הנאשמות בהליך. המערערת לא הציגה כל אסמכתה לתמיכה בטענתה כי המשרד היה "משרד הבית" שלה ושל החברות הנאשמות בהליך. ככלשטענותריה בהקשר זה נכונות לא ברור מדוע לא הוצגו הסכם שכר טרחה, או חיובי שכר טרחה המעידים על יחסי הייצוג הנטענים. כל שעלה בידי המערערת להראות הוא כי המשרד ייצג את חברת 108 וואן בע"מ (להלן: חברת וואן) שאינה נאשמת בכתב האישום נושא ההליכים דנן, ואף אינה נזכרת בו. כעולה מתגובת המשיבה לבקשה לפסילת המותב, חברת וואן היא חברת בת של החברה הנאשמת 5 בכתב האישום דנן. מבחינת תקופת הייצוג והעניין שלגביו ניתנו השירותים המשפטיים נראה כי מדובר בייצוג הנוגע לעסקאות מסוימות בשנים 2008, 2011 ו-2012, שאחת מהן נוגעת לחברת וואן ולחברת האם שלה, הנאשמת 5 ומהמסמכים שצורפו לערעור עולה כי עו"ד אמיר לא היה מעורב באופן אישי בייצוג של חברת וואן בעסקאות הרלוונטיות.

8. המערערת הוסיפה וטענה עוד כי המשרד מייצג בנקים שהיו שותפים, כך הטענה, להשתלטות עוינת על עסקיה. טענות אלה נטענו באופן כללי ביותר ומבלי לבססן הן מההיבט של המעורבות הפסולה הנטענת של אותם גופים בעסקיה של המערערת והן מההיבט הנוגע לטענה שבנקים אלה היו מיוצגים על ידי המשרד שבו מועסק עו"ד אמיר. ולבסוף, טענות המערערת הנוגעות להתנהלות המותב ולהחלטות שקיבל, נטענו אף הן באורח כללי ביותר. עיינתי בהחלטות ולא מצאתי כי הן מעלות חשש ולו קל שבקלים למשוא פנים כלפי המערערת. מכל מקום אין בטענות מסוג זה כדי להקים כשלעצמן עילת פסלות (ע"פ 1609/19 שוראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.3.2019)). אשר לבקשה להעברת מקום הדיון בהליך -בקשה זו אין מקומהבהליכי פסלות אלא בהליך מתאים הקבוע לכך בדיון.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ב שבט ה'תש"ף (19.2.2020).

ה נ ש י א ה